

Sygn. akt XI GC 902/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko P. Ś.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej P. Ś. na rzecz powoda K. R. kwotę 5407,08 zł (pięć tysięcy czterysta siedem zł osiem gr) z ustawowymi odsetkami, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 11 października 2015 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2667zł (dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt siedem zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 902/16

UZASADNIENIE

Sprawa po sprzeciwie rozpoznawana była w postępowaniu „zwykłym”

Dnia 20 kwietnia 2016 roku powód K. R. wniósł przeciwko pozwanej P. Ś. pozew o zapłatę kwoty 5 407,08 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2015 roku do dnia zapłaty, a także złożył wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że domaga się odsetek od transakcji handlowych. Podał, że zawarł z pozwaną umowę, której przedmiotem było ułożenie około 350 m² trylinki w miejscowości G.. Strony ustaliły wynagrodzenie na kwotę 40 złotych netto za ułożenie 1m² trylinki, które miało być płatne etapami, to jest po każdym ułożeniu 100 m² płyt. Powód ułożył 105 m². Po ułożeniu pierwszych 100 m² pozwana przerwała prace powoda i zrezygnowała z dalszej współpracy. Pozwana nie zgłasza uwag co do sposobu wykonywania zlecenia. Powód wystawił pozwanej fakturę VAT. Pozwana odmówiła zapłaty.

Dnia 4 maja 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powoda.

W przepisany terminie pozwana złożyła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Pozwana potwierdziła, że zawarła z powodem umowę, której przedmiotem było ułożenie około 350 m² trylinki w miejscowości G.. Dalej pozwana podała, iż efekt prac nie nadawał się do odbioru i zaprzeczyła, że w toku ich wykonywania zrezygnowała z dalszej współpracy. Wskazała, że inwestor domagał się poprawienia robót powoda. Zdaniem pozwanej powód zlecone prace prowadził nieumiejętnie co spowodowało konieczność przełożenia ułożonej trylinki. W związku z powstałymi wadami, przerwaniem prac oraz zejściem z terenu budowy, brak jest podstaw do zapłaty żądanej kwoty. Wskazała także, że powód nie doręczył jej faktury.

W toku procesu powód podtrzymał swoje stanowiska, precyzując je co do odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. R. i P. Ś. są przedsiębiorcami.

Dowód:

-wydruki (...), k. 7-8

(...) w S. zlecił P. Ś. wykonanie prac na nabrzeżu. Pozwana P. Ś. zleciła powodowi K. R. ułożenie około 350 m² płyt betonowych – trylinka w miejscowości G.. Strony ustaliły wynagrodzenie na kwotę 40 złotych netto za ułożenie 1m² trylinki, które miało być płatne etapami, to jest po każdym ułożeniu 100 m² płyt.

Dowód:

-niesporne, a nadto wydruk wiadomości e-mail, k. 12;

-zeznania B. C. (1), k. 88-89.

-zeznania S. K. (1), k. 88;

Powód ułożył 105 m² płyt. Przed ułożeniem rozebrał 14 m² starej trylinki, na której zgromadzona była nowa trylinka przeznaczona do ułożenia. Rozbiórka była niezbędna, by również w tym miejscu ułożyć nową trylinkę. Prace odbywały się pod nadzorem i w porozumieniu z kierownikiem pozwanej, który po ich wykonaniu dokonał pomiaru i odbioru. Prace wykonane przez powoda, odebrał od pozwanej bez uwag inwestor, który również za nie pozwanej zapłacił.

Dowód:

-dokumentacja fotograficzna i filmowa, k. 18 i 34;

-zeznania S. K. (1), k. 88;

-zeznania B. C. (1), k. 88-89;

Dnia 7 października 2015 roku powód wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 5 407,08 zł z czego kwota 5166,00 zł została wystawiona za ułożenie 105 m² trylinki, a kwota 241,08 zł za rozbiórkę 14 m² trylinki. Termin płatności oznaczono na dzień 10 października 2015 roku. Faktura została doręczona pozwanej tego samego dnia.

Dowód:

-faktura VAT, k. 9;

-wydruk wiadomości e-mail, k. 11-12

Strony prowadziły elektroniczną korespondencję. W wiadomości z dnia 7 października 2015 roku pozwana wskazała, że przesłana faktura jest niezgodna ze zleceniem, gdyż nie są wykonane wszystkie prace. Nadto podała, że nie zlecała

rozbiórki trylinki, bo nie było nic do rozebrania. W wiadomościach z dnia 17, 22 i 23 października 2015 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty faktury do dnia 26 października 2015 roku i wskazał, że rozliczenie miało odbywać się za każde wykonanie 100 m² płyt. Powód podał, że pozwana zrezygnowała z dalszej współpracy, a prace zostały wykonane.

Dowód:

-wydruk wiadomości e-mail, k. 11, 13, 14.

Pismem z dnia 2 listopada 2015 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 5 407,08 zł w terminie do dnia 9 listopada 2015 roku.

Dowód:

-wezwanie do zapłaty, k. 15

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

W ocenie Sądu zawartą przez strony umowę o ułożenie trylinki zakwalifikować należy jako umowę o dzieło do której zastosowanie znajdują art. 627 i n. k.c. Niewielki zakres prac i ich charakter przemawia przeciwko przyjęciu, że jest to umowa o roboty budowlane w rozumieniu kodeksu cywilnego, lecz nawet, gdyby tak uznać to nie wpłynęłoby to na treść rozstrzygnięcia.

Pozwana wskazuje na nieprawidłowe wykonanie prac przez powoda oraz fakt, że zamawiający zlecił ich poprawienie. Podnosi, że powód miał wykonać większą ilość prac, a nadto, że powód nie doręczył jej faktury.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony postępowania obowiązane są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. W ocenie Sądu zarzuty pozwanej złożone zostały wyłącznie na potrzeby procesu. Wskazuje na to nie tylko ich rodzaj ale również postawa procesowa pozwanej, która nie uczestniczyła w rozprawach (podobnie jak jej pełnomocnik), zgłoszeni wcześniej przez nią świadkowie zostali cofnięci, zaliczka na biegłego nie została uiszczona.

Pozwana nie kwestionuje tego, że powód prace w zakresie objętym pozwem wykonał. Podaje natomiast, że były one złej jakości i wymagały poprawek czego domagał się inwestor („poprawienia wszystkich robót powoda zażądał zamawiający”). Fakt wykonania prac wynika także ze zdjęć oraz z wiarygodnych zeznań świadków S. K. i B. C.. Wskazali oni, że prace zostały odebrane nie tylko przez kierownika pozwanej ale także, przez inwestora, który za prace wykonane przez powoda zapłacił pozwanej i nie miał do nich uwag. Pozwana w sprzecznie nie wskazała na czym dokładnie polegały wady, trudno więc oceniać ich istnienie. Wady nie są też wskazywane w mailu pozwanej z dnia 7 października 2015r. Pozwana przedłożyła materiał fotograficzny i filmowy. W świetle zeznań świadka B. C. (1) (zawnioskowała go sama pozwana), który reprezentował inwestora i nie ma żadnego interesu w rozstrzygnięciu na korzyść którejś ze stron, do materiału tego podejść należy z dużą ostrożnością. Nie jest wiadomym jaki etap prac udokumentowano, w szczególności czy było to przed zakończeniem, w trakcie czy też po wykonaniu prac przez powoda. Sama pozwana w mailu z dnia 7 października 2015r wskazuje, że „mój kierownik oraz kierownik placówki rejestrowali przebieg prac”, a więc nie efekt końcowy. Z zeznań S. K. (1) wynika, że zdjęcia wykonywał kierownik pozwanej w czasie gdy prace były jeszcze w toku. Potwierdza to także ocena własna materiału. Nie jest wiadome, kto uwidoczniony jest na zdjęciach i na czym polegać mają wady. Bez oceny biegłego nie ma możliwości oceny jakości prac, gdyż wymaga to wiedzy specjalnej. Reasumując pozwana nie wykazała istnienia wad, a zwłaszcza wad istotnych, które uzasadniałyby odmowę zapłaty.

Powód nie domaga się zapłaty za ułożenie 350m² trylinki, a jedynie za pracę faktycznie wykonaną, odebraną przez kierownika pozwanej i przedłożoną inwestorowi, co potwierdzili świadkowie. Praca ta ma określoną, samodzielną wartość ekonomiczną. Strony ustaliły cenę za 1 m², której to ceny pozwana nie kwestionuje, podobnie jak faktu,

że rozliczenia miały być etapami po wykonaniu każdych 100 m². Zupełnie niezrozumiały jest zarzut pozwanej, że powód nie doręczył jej faktury objętej pozwem. Z przedprocesowej korespondencji elektronicznej wynika nie tylko fakt przesłania faktury przez powoda ale także jej otrzymanie przez pozwaną. Sama pozwana stwierdza „faktura którą Pan przesłał jest niezgodna ze zleceniem”. Dla wyczerpania tematu odnotować należy, że nawet gdyby przyjąć, że doszło do odstąpienia od umowy, to z uwagi na treść art. 491§2 k.c., w okolicznościach niniejszej sprawy, odstąpienie mogłoby dotyczyć tylko niewykonanej części prac, a za prace wykonane należałoby się powodowi wynagrodzenie, co również czyniłoby powództwo uzasadnionym.

W sprzeciwie pozwana żadnych zarzutów i twierdzeń w zakresie wykonania przez powoda i obowiązku zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, za rozbiórkę trylinki, nie podniosła. Okoliczności te uznać należy więc za przyznane (art. 229 k.p.c. w zw. 230 k.p.c.) W uzupełnieniu wskazać jedynie można, że z materiału zdjęciowego jak również zeznań S. K. (1) wynika, że trylinka przeznaczona do ułożenia zgromadzona była na środku nabrzeża objętego umową, na starej trylince. Oczywistym jest więc, że aby położyć trylinkę w tym miejscu należało wcześniej zdjąć starą trylinkę, co odbyło się w porozumieniu i za wiedzą kierownika pozwanej. Również w tym zakresie żądanie jest więc uzasadnione.

Termin płatności i żądanie w zakresie odsetek nie były kwestionowane przez pozwaną, nadto są późniejsze niż data wykonania prac. Podstawę prawną w zakresie rozstrzygnięcia o odsetkach stanowi art. 481 k.c. i przepisy ustawy z 8 marca 2013r o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. 2013 poz. 403). Przepisy tej ustawy znajdują zastosowanie do wysokości odsetek od dnia 1 stycznia 2016r tj. dnia wejścia w życie ustawy z dnia 9 października 2015r o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych Dz. U 2015 poz1830, co wynika a contrario z art. 56 tej ustawy.

Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron oraz materiał dowodowy z dokumentów, zdjęć, filmów i wiarygodnych zeznań świadków. Istotne elementy ustaleń i materiału dowodowego omówione zostały powyżej, zbędnym jest więc ich powtarzanie. W ocenie Sądu całokształt okoliczności faktycznych wynikających z materiału dowodowego jednoznacznie wskazują na zawarcie i wykonanie umowy. Dowód z zeznań świadków D. T. i G. T. został cofnięty. Dowód z przesłuchania stron został pominięty z uwagi na ich niestawiennictwo, a z opinii biegłego z uwagi na brak zaliczki. Dowód z zeznań świadka G. S. został pominięty z uwagi na fakt dokonania ustaleń zgodnie z twierdzeniami strony powodowej.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie I sentencji.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 98 k.p.c. Powód wygrał proces należy się mu więc zwrot kosztów na które składa się opłata od pozwu 250zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17zł i wynagrodzenie pełnomocnika 2400zł ustalone w wysokości stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).

D. P.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

